

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE GIMNASTICĂ SCURT ISTORIC – 1906-2006

Una dintre cele mai vechi federații sportive din România – Federația Română de gimnastică aniversează un secol de existență, moment care coincide cu cei 125 de ani de la crearea Federației Internaționale de gimnastică.

La cei 100 de ani ai săi, Federația Română de gimnastică se prezintă cu un palmares impresionant, palmares care o situează între cele mai prestigioase și mai puternice federații de gimnastică din lume.

Bilanțul general ce rezultă din tabelele de mai jos reprezintă o imagine edificatoare, spre mândria și elogiul pe care îl aducem, cu acest prilej aniversar, tuturor generațiilor care au muncit în gimnastica românească în această perioadă istorică :

I. Gimnastică artistică seniori(1956-2006)* :

Denumirea competiției	Masculin				Feminin				Nr. total de medalii
	Nr. participări	Aur	Argint	Bronz	Nr. participări	Aur	Argint	Bronz	
JO	11	1	4	4	13	22	15	20	66
CM	24	7	5	4	25	35	28	29	108
CE	16	15	10	12	20	36	37	32	142
TOTAL		23	19	20		93	80	81	316
		62				254			

* lipsesc medaliile de la CM/2005 și CE/2006.

II. Gimnastică artistică juniori(1978-2006)* :

Campionate Europene	Nr. participări	Aur	Argint	Bronz	Nr. total de medalii
• Masculin	14	8	12	18	38
• Feminin	16	42	32	17	91
TOTAL		50	44	35	129

* lipsesc medaliile de la CE/2006.

III. Gimnastică ritmică(1984-1995) :

Denumirea competiției	Aur	Argint	Bronz	Nr. total de medalii
JO	-	1	-	1
CM	-	-	1	1
CE – seniori	-	-	2	2
CE – juniori	-	1	-	1
TOTAL	-	2	3	5

IV. Gimnastică aerobică(1995-2006) :

Denumirea competiției	Aur	Argint	Bronz	Nr. total de medalii
CM	8	7	10	25
CE	6	6	1	13
TOTAL	14	13	11	38

Aniversarea federației este un moment de aducere aminte despre toți cei care au contribuit la edificarea școlii românești de gimnastică, la realizările ei extraordinare, apreciate în lumea întreagă. Generații întregi de specialiști, profesori și antrenori și-au dăruit o parte din viața lor acestei discipline sportive cu valențe de artă și care a adus glorie, faimă și bucurie întregii țări. Pentru ca memoria timpului să le păstreze numele, evocăm o parte din persoanele care au îndeplinit funcții importante în cadrul federației noastre până în prezent, în limita datelor de care dispunem :

- **președinți** – dr. Mihail Gheorghe Berceanu(1937), Constantin Stoicescu(1942), Ion Șiclovan(1960-1966), Elena Papurad(1967-1978), Constantin Peștișan, Maria Loghin, Ion Tripșa, Nicolae Vieru(din 1987) ;

- **secretari generali** – Alexandru Crăciunescu(1940), Virgil Orășanu, Robert Podlaha(1949), Lovy Francisc, Claudiu Atanasiu, Nicolae Vieru(1967-1983), Maria Loghin(1989), Adrian Stoica(din 1990).

Școala românească de gimnastică a format sportivi de legendă care au intrat în istoria sportului și gimnasticii mondiale. Dintre aceștia, în mod cronologic, câteva nume sunt elocvente : Elena Leușteanu, Sonia Iovan, Dan Grecu, Nadia Comănechi, Ecaterina Szabo, Daniela Silivaș, Aurelia Dobre, Cristina Bontaș, Lavinia Miloșovici, Marius Gherman, Gina Gogean, Simona Amânar, Maria Olaru, Andreea Răducan, Marius Urzică, Ion Suci, Marian Drăgulescu, Dan Potra, Cătălina Ponor, Monica Roșu, Daniela Sofronie, Alexandra Eremia, Răzvan Șelariu, etc.

Aceeași școală românească a dat renumiți tehnicieni – admirați în toată lumea – și pe care îi enumerăm tot în ordinea cronologică a afirmării lor : Iosif Mayer, Caius Jianu, Livia Costa, Maria Simionescu, Petre Dungaciu, Nicolae Băiașu, Nicolae Covaci, Emilia Liță, Marta și Bella Karoly, Atanasia Albu, Gheorghe Gorgoi, Adrian Goreac, Maria Cosma, Octavian Bellu, Leana Sima, Eliza Stoica, Mariana Bitang, Nicolae Forminte, Sandu Lucian și Ioan Pop – la feminin ; Francisc Kocsis, Nicolae Vieru, Costache Gheorghiu, Mircea Bădulescu, Gheorghe Condovici, Vasile Coșariu, Mircea Lisovschi, Ștefan Hărgălaș, Dan Grecu, Aurelian Georgescu, Ștefan Gal, Adrian Sandu și alții – la masculin.

Gimnastica ritmică – sport olimpic care a cunoscut și perioade de înflorire dar și de regres a dat, de asemenea, gimnasticii românești personalități sportive ca Doina Stănculescu și Irina Deleanu precum și antrenoare competente ca Ana Moțet, Gineta Stoenescu, Elena Sima, Maria Gârbă, Mihaela Târnavăanu-Manos, etc.

O ramură tânără care a intrat în familia gimnasticii românești din anul 1994 este gimnastica aerobică, care ne-a adus mari satisfacții datorită muncii perseverente a unor sportivi și specialiști inimoși ca : Maria Fumea, Gineta Stoenescu, Gabriel Popescu, Claudiu Varlaam. Gimnastica aerobică a lansat, de asemenea, nume de sportivi precum Cristian Moldovan, Isabela Lăcătuș, Remus Nicolae, Mihaela Pahoata.

Un omagiu se cuvine adus unor mari dascăli care au avut contribuție la formarea de cadre valoroase și au adus servicii gimnasticii românești ca profesori, arbitri sau oficiali. În acest sens amintim de Virgil Roșală, Adina Stroescu, Iosif Mayer, Robert Podlaha, Nicolae Băiașu, Petre Dungaciu, Gheorghe Ghișoiu, Elena Firea, Iosif Hidi, Elena Sinea, Carol Bedő, Silviu Magda.

Ca expresie a valorii și aprecierii de care se bucură specialiștii gimnasticii românești, menținem pozițiile importante și prestațiile prestigioase ale reprezentanților federației noastre de-a lungul anilor în organismele internaționale, care au contribuit nemijlocit la dezvoltarea și conducerea gimnasticii mondiale : Maria Simionescu – în cadrul Comitetului Tehnic feminin al F. I. G.(1972-2000), Nicolae Vieru(din 1976) – ales de 4 ori ca vicepreședinte al F.I.G. și tot de atâtea ori ca membru al Comitetului Executiv al F.I.G., Adrian Stoica – ales în anul 1992 în Comitetul Tehnic masculin al F.I.G. și actualul președinte(aflat la al doilea mandat) al acestui comitet, Maria Fumea – membru în Comitetul Tehnic pentru gimnastică aerobică al F.I.G. din anul 2000, Anca Grigoraș – membru al Comitetului Tehnic feminin al U.E.G.(1995-2004) iar din 2005 – membru al Comitetului Tehnic feminin al F.I.G., Mircea Apolzan – membru din 1999 al Comitetului Tehnic masculin al U.E.G.

*
* *

Fondată în luna septembrie 1906, Federația Societăților de gimnastică din România(F.S.G.R.) reunea 21 societăți de gimnastică. Primul președinte a fost colonelul Petru Năsturel iar primul vicepreședinte Spiru Haret – ministrul învățământului din vremea respectivă.

În anul 1907 are loc afilierea la Federația Internațională de gimnastică – Petre Năsturel fiind în 1910 membru în Biroul Uniunii Europene – iar în 1987 afilierea la Uniunea Europeană de gimnastică, înființată la rândul ei în 1982.

La început, orientarea federației s-a caracterizat prin exclusivism pronunțat – dorindu-se ca, în perspectivă, federația să devină forul conducător al educației fizice și sportului din România. Conservatorismul F.S.G.R. a fost o frână pentru dezvoltarea activității sale în concordanță cu evoluția internațională a acestei discipline !

Vechiul sistem germano-francez prevedea organizarea de serbări cu gimnastică de ansamblu, piramide, exerciții la bară și la cal, box, lupte, dansuri populare, scrimă. Unul dintre dascălii care au contribuit la promovarea gimnasticii la aparate și la crearea de societăți de gimnastică în Ardeal, Banat și în București a fost Gheorghe Moceanu(1835-1909). El este considerat fondatorul gimnasticii în școală și în armată. A urmat apoi o perioadă când în școală, armată și la Academia de Educație Fizică s-a introdus sistemul de gimnastică suedeză a lui Ling, sistem care nu agreea lucrul la aparatele specifice. Abia după 1944 se constată o orientare spre gimnastica la aparate – cu centre mai importante la Reșița, Brașov, București și Cluj(unde activitatea s-a datorat pasionatului gimnast Albin Moraru și profesorului Simion Ilieșu).

În 1945 gimnastica intră într-o nouă etapă sub egida Organizației Sportul Popular(OSP). Astfel, în anul 1947 se organizează primele Campionate Naționale câștigate la individual de Berta Corbeanu și Mihai Botez. Între 1949 și 1964 gimnastica sportivă înregistrează o dezvoltare fără precedent(cu toate că uneori programele de concurs au fost încărcate în mod inutil și cu probe din atletism, probe la care s-a renunțat după o anumită perioadă), fiind organizate cu regularitate Campionate Naționale pentru seniori și juniori precum și Campionate școlare.

În anul 1952 echipele de gimnastică – băieți și fete participă la Jocurile Olimpice de vară de la Helsinki, clasându-se pe locuri modeste ; prima participare a gimnaștilor români la Jocurile Olimpice a fost în 1936 la Berlin cu echipa masculină, participarea fiind una simbolică.

Primele afirmări internaționale sunt realizate de gimnastica feminină, care cucerește la echipe medaliile de bronz la Jocurile Olimpice din 1956 și 1960 precum și la Campionatele Mondiale din 1958 de la Moscova iar la individual prin Elena Leușteanu la sol la Jocurile Olimpice de la Melbourne. În anul 1957 Federația Română de Gimnastică este gazda primei ediții a Campionatelor Europene feminine – organizate la Sala “Floresca” din București. De atunci, în fiecare an, se organizează Campionatele Internaționale, competiție care a ajuns la a 49-a ediție și se bucură de un deosebit prestigiu.

După rezultatele mai slabe de la Olimpiada din 1964 de la Tokio și absența de la Jocurile Olimpice de la Mexico din 1968 a urmat o perioadă de căutări și de reorganizare a activității federației – cu schimbări de generații și de reorientare a pregătirii și a programelor, fapt ce a determinat un salt calitativ care s-a materializat în anii ce au urmat prin apariția unei adevărate școli de gimnastică, școală ce se va impune în timp pe arena internațională.

De notat, în primul rând, apariția în 1969 a liceului de la Onești condus de Maria și George Simionescu, care a devenit un model prin sistemul de organizare și desfășurare a procesului de pregătire în gimnastică feminină și bază a succeselor de mai târziu ; din 1995 liceul poartă numele Nadiei Comăneci.

Gimnastica masculină se organizează în București într-un concept nou de pregătire și rezultatele nu se lasă așteptate. Astfel, Dan Grecu realizează primul mare succes al gimnasticii românești – medalie de aur la inele la Mondialele din 1974 de la Varna.

Se deschide o etapă nouă care va consacra gimnastica românească definitiv pe plan mondial. Anul 1975 este marcat în mod strălucitor de apariția și lansarea Nadiei Comăneci la Campionatele Europene de la Skien. **A urmat apoi Olimpiada de la Montreal – denumită sugestiv “Olimpiada Nadiei Comăneci”, nume care devine simbol al gimnasticii mondiale și simbol pentru toți copiii lumii.** Prin performanțele sale răsunătoare consemnate de istoria sportului ca expresie a perfecțiunii Nadia este recunoscută peste ani de mișcarea olimpică ca sportiva secolului XX și rămâne regina veșnică a gimnasticii.

În anul 1977 ia ființă Centrul Olimpic de la Deva prin care se marchează o altă etapă importantă în evoluția gimnasticii feminine, care a dominat arena mondială și europeană ; existența Centrului de la Deva este legată de numele antrenorilor Bella și Martha Karoly precum și de sprijinul unor oameni inimoși ca Viorel Jianu și Mihai Bănulescu.

În 1979 la Forth Worth/SUA echipa României cucerește primul titlu mondial. Câștigând de 3 ori consecutiv titlul de campioană absolută a Europei(1975, 1977 și 1979) Nadia Comăneci a intrat în posesia definitivă a cupei transmisibile a acestei competiții, cupă confecționată de F.R. Gimnastică la prima ediție din 1957 a Campionatelor Europene.

A urmat la echipe feminin primul titlu olimpic în 1984 la Los Angeles precum și un alt titlu mondial la Rotterdam în 1987. Succesele individuale din această perioadă sunt legate de numele gimnastelor Ecaterina Szabo, Aurelia Dobre, Daniela Silivaș.

După revoluția din decembrie 1989, Federația va continua sistemul de organizare și pregătire tradițional iar performanțele se amplifică atât la feminin cât și la masculin prin munca a unor noi generații de talente. Astfel, echipa feminină cucerește consecutiv atât titlurile mondiale (în anii 1994, 1995, 1997, 1999 și 2001) precum și cele olimpice (2000 și 2004). De asemenea, fetele își adjudecă titlurile europene la echipe în anii 1994, 1996, 1998 și 2004. Alte mari gimnaste ca Lavinia Miloșovici, Gina Gogean, Simona Amânar, Maria Olaru, Andreea Răducan, Cătălina Ponor și Monica Roșu își înscriu numele și un palmares strălucitor în istoria gimnasticii. Toate aceste succese sunt legate și de numele antrenorilor Octavian Bellu și Maria Bitang.

Gimnastica masculină acumulează valoare pregătindu-se la Centrul Olimpic de la Reșița (1984-1996) precum și la cel din București (din 1997). Băieții cuceresc la individual titlul olimpic la cal cu mâner și multe titluri de campion mondial și european iar la echipe medalii de bronz la Jocurile Olimpice din 2004 și la Campionatele Mondiale de la Sabae din 1995 iar medalie de aur la Campionatele Europene de la Patras (2002) și de la Ljubljana (2004). Sunt de menționat, de asemenea, titlurile europene de la individual compus câștigate de Dan Potra (2002) și Marian Drăgulescu (2004).

Gimnastica aerobică a urmat îndeaproape gimnastica artistică, cu rezultate prestigioase pe plan mondial și european. Pe plan internațional gimnastica aerobică din România a devenit deschizătoare de drumuri și model pentru definirea conceptului acestei noi discipline sportive. După cucerirea a mai multor titluri mondiale la trio (1996, 1997, 2000 și 2004) și la individual feminin (2000), a locurilor 1 la grup (2002 și 2004) precum și a mai multor titluri de campion european – au urmat titlurile de la general pe echipe la Campionatele Mondiale (2002 și 2004), titluri ce au situat România pe locul 1 în lume la această disciplină.

Gimnastica ritmică are o istorie mai zbuciumată în căutarea sistemului său propriu de organizare. Astfel, în 1990, la inițiativa unui grup de antrenori, gimnastica ritmică devine federație independentă până în anul 1997 când revine în cadrul Federației Române de Gimnastică. Din 2003 redevine din nou federație de sine stătătoare pe plan național.

Apariția în anul 2001 a Legii sportului și reșezarea federației în același an sub o formă cu mai multă autonomie, reorganizarea cluburilor și reconsiderarea întregii activități sportive a dat un aspect nou și a generat un nou impuls sportului românesc.

Gimnastica s-a bucurat de sprijinul Ministerului Tineretului și Sportului (1990-2003), al Agenției Naționale pentru Sport (din 2003) precum și al Comitetului Olimpic Sportiv Român.

Am beneficiat de suportul unor sponsori din țară și din străinătate pe care îi reamintim și cu acest prilej : Longines, Romtelecom, Kenwood, Adidas, Cristian Moreau, IWA, Janssen Fritssen, Ardaf – cărora le păstrăm întreaga noastră recunoștință.

Gimnastica – sport de tradiție al frumuseții și al armoniei mișcărilor constituie una dintre cele mai eficiente forme de activitate ce stau la baza dezvoltării motricității precum și a ființei umane.

Rezultatele constante realizate de gimnastica românească decenii la rând demonstrează existența unui sistem viabil și a unei adevărate școli de gimnastică cu tradiție – care se bucură de recunoaștere pe plan mondial, aceasta constituind și baza succeselor viitoare.

Sistemul are la bază munca întregii țări, a antrenorilor și secțiilor din cluburile sportive care au dat sportivi pentru loturile naționale.